Lietas Nr. C16065214
Lietas arhīva Nr. CA-0284-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2016.gada 12.maijā

Zemgales apgabaltiesa
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Skudra
tiesneses S.Maršāne un I.Belicka
ar tiesas sēdes sekretāri E.Spodri,
piedaloties advokātei A.Norei,

apelācijas sūdzības iesniedzējas prasītājas /pers. F/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Pēterim Kušneram, atbildētājas biedrības „Kaimiņi 3" pārstāvei /pers. G/, trešās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aknīstes Pakalpojumi" pilnvarotajai pārstāvei /pers. H/,

atklātā apelācijas instances tiesas sēdē izskatīja civillietu

sakarā ar prasītājas /pers. F/ apelācijas sūdzību par Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu /pers. F/, personas kods /personas kods/, prasībā pret biedrību „Kaimiņi 3", vienotais reģistrācijas Nr.40008179078, ar trešo personu sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Aknīstes Pakalpojumi", vienotais reģistrācijas Nr.45403000709, par siltumenerģijas pakalpojuma aprēķinu.

Tiesas sēdē tika
k o n s t a t ē t s

2014.gada 10.aprīlī prasītāja /pers. F/ vērsusies Jēkabpils rajona tiesā ar prasību pret biedrību „Kaimiņi 3", ar trešo personu sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā SIA) „Aknīstes Pakalpojumi", par siltumenerģijas pakalpojuma aprēķinu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 1.jūnijā prasītāja ar atbildētāju noslēgusi dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu Nr./numurs/. Ievērojot Enerģētikas likuma 50.pantu un noteikumus par centralizēto siltumapgādi Aknīstes novadā, dzīvokļa īpašnieks nedrīkst atslēgties no centralizētās siltumapgādes sistēmas, bet var izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu. Saskaņā ar 2012.gadā 15.janvārī noslēgto līgumu dzīvokļa īpašnieka izvēlētais siltumapgādes veida tarifs - 10% no kopējās apsildāmās platības. 2012.gadā 20.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē nolemts siltumapgādes tarifu palielināt no 10% uz 30%.

Prasītāja norāda, ka 2011.gadā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ mājas apsaimniekotāja un pārvaldnieka funkcijas veikusi atbildētāja, kura arī veikusi aprēķinu par izlietoto siltumenerģiju saskaņā ar 2013.gada 1.oktobrī noslēgto vienošanos Nr.1 starp biedrību „Kaimiņi 3" un siltumenerģijas ražotāju SIA „Aknīstes Pakalpojumi".

Norāda, ka 2011.gadā prasītājai piederošais dzīvokļa īpašums /adrese/ atslēgts no centralizētās apkures sistēmas. 2012.gadā 15.janvārī ar SIA „Aknīstes Pakalpojumi" prasītāja noslēgusi komunālo pakalpojumu līgumu, kurā par viņas dzīvokļa īpašumu noteikta maksa par siltumenerģiju 10% apmērā no kopējās apsildāmās platības.

Tāpat norāda, ka uzsākot 2013. - 2014.gada apkures sezonu, 2013.gada novembra sākumā prasītāja konstatējusi, ka par viņas dzīvokļa īpašumu siltumenerģijas pakalpojuma maksa aprēķināta 100% apmērā, par ko prasītāja iepriekš nav brīdināta.

Tā kā 2013.gada 1.oktobrī atbildētāja pārņēmusi siltumenerģijas pakalpojumu savā pārziņā, norāda, ka SIA „Aknīstes Pakalpojumi" 2013.gada 10.septembrī vienpusēji lauzusi komunālo pakalpojumu līgumu, dzīvokļu īpašniekiem izsūtot paziņojumu Nr.1-13/84 par siltumenerģijas piegādi un līguma noslēgšanu.

Prasītāja norāda, ka 2013.gada 26.septembrī veikta prasītājai piederošā dzīvokļa tehniskā stāvokļa apskate, kurā piedalījušies atbildētājas valdes pārstāvji /pers. G/ un /pers. J/, kuras parakstījušās apskates protokolā. No minētā tehniskā stāvokļa apskates protokola redzams, ka prasītājai piederošajā dzīvoklī radiatori ir pilnībā atslēgti no centrālās siltumapgādes sistēmas un siltums dzīvoklī tiekot nodrošināts ar elektriskajiem sildītājiem. Norādīts, ka, pamatojoties uz 2012.gada 15.janvāra komunālo pakalpojumu līgumu, prasītājai par siltumenerģiju jāmaksā 10% no kopējās apsildāmās platības siltuma ražošanas apkures sezonas laikā un, pamatojoties uz 2012.gada 20.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, siltumapgādes tarifs palielināts no 10% uz 30%.

Neskatoties uz pārrunām starp pusēm, norāda, ka nav panākta vienošanās par siltumenerģijas maksu saskaņā ar noslēgto līgumu, jo faktiski nesaņemot siltumenerģijas pakalpojumu pilnā apmērā, tas ir, 100% apmērā, par ko arī liecina dzīvokļa tehniskā stāvokļa apskates aktā fiksētais.

Uzsver, ka siltumenerģijas padeves iekārtas ir sliktā tehniskajā stāvoklī un, lai dzīvoklis pieslēgtos centrālās apkures sistēmai un saņemtu pakalpojumu 100% apmērā, jāatslēdz apkures katls, līdz ar to ciestu visi mājas iedzīvotāji. Secina, ka to apstiprinot arī 2014.gada 28.februārī veiktā dzīvokļa apskate. Tomēr neskatoties uz minēto, atbildētāja sadalījusi patērēto siltumenerģiju pa daudzdzīvokļu mājas dzīvokļiem, SIA „Aknīstes Pakalpojumi" iesniedzot informāciju, kas, pamatojoties uz to, izraksta rēķinus, ka prasītājas dzīvoklim piegādāts siltumenerģijas pakalpojums pilnā apmērā.

Veicot apmaksu tikai 30% apmērā, pamatojoties uz 2012.gada 20.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, kur siltumapgādes tarifs ticis palielināts no 10% uz 30%, norāda, ka prasītājai izveidojoties nepamatots parāds.

Uzskata, ka ir pārkāpts vienlīdzības princips, prasītāja jūtas diskriminēta, jo citiem mājas dzīvokļu īpašniekiem, kuriem arī ir atvienoti siltumelementi no stāvvadiem, nesot apliecinošai dokumentācijai, par siltumenerģijas pakalpojuma saņemšanu jāmaksā siltumapgādes tarifs 30% apmērā.

Prasītāja lūgusi tiesu: 1) atzīt, ka prasītājai par dzīvokļa īpašumu /adrese/ saskaņā ar 2012.gada 15.janvāra komunālo pakalpojumu līgumu siltumenerģijas tarifs ir 10% no kopējās apsildāmas platības siltuma ražošanas apkures sezonas laikā un, pamatojoties uz 2012.gadā 20.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, siltumapgādes tarifs ir 30%; 2) atzīt SIA „Aknīstes Pakalpojumi" sastādītos rēķinus Nr.438-1310, 438-1311, 438-1312, 438-1401, 438-1402, 438-1403 par kļūdainiem un spēkā neesošiem, dzēšot šo rēķinu rezultātā radušos parādus; 3) uzdot atbildētājai sniegt informāciju SIA „Aknīstes Pakalpojumi" atbilstoši prasītājas saņemtajam siltumenerģijas pakalpojumam, pamatojoties uz 2012.gada 15.janvāra

komunālo pakalpojumu līgumu, nosakot, ka siltumenerģijas tarifs ir 10% no kopējās apsildāmās platības siltuma ražošanas apkures sezonas laikā un, pamatojoties uz 2012.gadā 20.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, siltumapgādes tarifs ir 30%; 4) piedzīt no atbildētājas visus tiesas izdevumus.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1533.pantu (lietas 4.-6.lapa).

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu /pers. F/ prasība pret biedrību „Kaimiņi 3" un SIA „Aknīstes Pakalpojumi" (tā spriedumā) noraidīta pilnā apmērā. No /pers. F/ par labu biedrībai „Kaimiņi 3" piedzīti tiesāšanās izdevumi par zvērināta advokāta sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem 260 EUR. No /pers. F/ par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu 32,37 EUR.

Tiesa spriedumā konstatējusi, ka starp pusēm nepastāv strīds par to, ka prasītājai pieder dzīvokļa īpašums /adrese/.

Vienlaikus konstatēts, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2011.gada 1.jūnijā prasītāja noslēgusi dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu ar atbildētāju uz tajā minētajiem noteikumiem un, ka 2013.gada 1.oktobrī starp biedrību „Kaimiņi 3" un SIA „Aknīstes Pakalpojumi" noslēgts līgums par siltumenerģijas piegādi dzīvojamai mājai /adrese/.

Konstatēts, ka līgumi uz prasības iesniegšanas dienu likumā noteiktajā kārtībā nav ne atcelti, ne grozīti.

Tāpat konstatēts, ka lietā ir strīds par prasītājai izrakstītajiem rēķiniem Nr.438-1310, 438-1311, 438-1312, 438-1401, 438-1402, 438-1403 un tajos piemērotajiem apkures tarifiem.

Tiesa uzskatījusi, ka konkrētā strīda risināšanai jāpiemēro likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta (redakcijā, kas bija spēkā pušu tiesisko attiecību rašanās laikā un prasības celšanas laikā) nosacījumi, kas noteica, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Atsaucoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmo daļu, tiesa secinājusi, ka konkrētajā gadījumā daudzdzīvokļu mājas kopīpašnieki 2011.gadā izveidojuši dzīvokļu īpašnieku sabiedrību mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai, līdz ar ko mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu veic biedrība „Kaimiņi 3" - pašu mājas dzīvokļu īpašnieku izveidots uzņēmums, kas izveidots pamatojoties ar likuma „Par pašvaldībām" 15.panta 1.punktu, 14.panta 1., 4., punktu un 21.panta 8.punktu.

Tiesa nodibinājusi, ka saskaņā ar 2013.gada 1.oktobrī apstiprināto vienošanos par siltumenerģijas pakalpojumu maksājumu dokumentu sagatavošanas, izrakstīšanas un norēķinu kārtību, kā arī līgumu par siltumenerģija piegādi un lietošanu, kas noslēgti starp biedrību „Kaimiņi 3" kā pārvaldnieku un apsaimniekotāju un SIA „Aknīstes Pakalpojumi", SIA „Aknīstes pakalpojumi" dotas tiesības izrakstīt par piegādāto siltumenerģiju rēķinus.

Nodibināts, ka prasītāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka savam dzīvoklim apkures sistēmu ir atslēgusi likumā noteiktajā kārtībā. Šādi pierādījumi nav iesniegti arī pēc tam, kad tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu paziņojusi prasītājai, ka nav dokumentu, kas apliecinātu dzīvokļa atslēgšanu no apkures likumību un noteikusi laiku to iesniegšanai.

Tiesa uzsvērusi, ka prasītājas pārstāvis tiesas sēdē faktiski apstiprinājis, ka apkures sistēma dzīvoklī tika atslēgta bez attiecīgu, likumā paredzētu atļauju saņemšanas.

Tiesa atzinusi par pierādītu faktu, ka prasītāja ir patvarīgi atvienojusi centrālo apkuri, līdz ar to pārkāpusi pašas 2011.gada 1.jūnijā noslēgtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma ar biedrību „Kaimiņi 3" 5.sadaļas 5.1.5.punkta nosacījumus, kas nosaka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums nebojāt viņa dzīvoklī esošās komunikāciju daļas un citu ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītu elementu daļas, kā arī 5.1.8.punktā noteikto, ka bez mājas pārvaldnieka piekrišanas nepārplānot vai nepārbūvēt dzīvokļa vai komunikāciju daļas, kas funkcionāli nedalāmi saistītas ar visas mājas ekspluatāciju.

Tādējādi tiesa secinājusi, ka starp atbildētāju un prasītāju bija nodibinātas tiesiskās attiecības, bet prasītāja vienpusēji pārtraukusi šīs attiecības, nemaksājot par komunālajiem pakalpojumiem, pārkāpdama likumā un līgumā noteiktās saistības.

Tiesa atzinusi par nepamatotu prasītājas pārstāvja argumentu, ka atbildētājas norādītajiem pārējiem četriem alternatīvās apkures dzīvokļu īpašumiem nav izstrādāti tehniskie projekti un nav saņemts būvvaldes akcepts, un, ka tas būtu jāņem vērā vērtējot siltumenerģijas maksas noteikšanu, jo pat pieņemot, to ka prasītājas norādītajos dzīvokļos ir patvarīgi atslēgta siltumenerģijas piegādes sistēma, tas nedod pamatu atzīt prasītājas rīcību, patvarīgi atslēdzot apkuri, par likumīgu, jo viena veida prettiesiska darbība nevar būt par pamatu otras tādas pašas prettiesiskas darbības atzīšanai par likumīgu un nerada nekādas labvēlīgas sekas prettiesiskas darbības veicējam.

Vienlaikus tiesa atzinusi par nepamatotu prasītājas norādīto argumentu, ka Aknīstes pilsētas pašvaldības rīcība un saistošie noteikumi ir pretrunā ar Enerģētikas likuma 50.pantu, kurš noteic, ka ēku un būvju īpašniekiem ir tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu.

Tiesa secinājusi, ka Aknīstes novada pašvaldības noteikumi neliedz tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu, tādējādi jāņem vērā, ka Enerģētikas likuma 50.pantā ir minēti ēku un būvju īpašnieki, tiesības izvēlēties efektīvāko siltumapgādes veidu šajā gadījumā ir dzīvokļu īpašnieku kopumam.

Atsaucoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 3.panta otro daļu un Civillikuma 1067.-1072.pantu, tiesa secinājusi, ka minētās normas un tajās noteiktie aprobežojumi ir saistoši arī atbildētājai, jo viņas īpašumā ietilpst ne tikai atsevišķais dzīvokļa īpašums, bet arī kopīpašumā esošā daudzdzīvokļu mājas un zemes domājamā daļa.

Tulkojot Civillikuma 1068.panta normu kopsakarībā ar speciālajām tiesību normām, kas ietvertas likumā Par dzīvokļa īpašumu", tiesa atzinusi, ka prasītāja kā kopīpašniece nemaz nevarēja patvarīgi atslēgties no siltumapgādes sistēmas, tādējādi neietekmējot pārējo kopīpašnieku intereses.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka saistības izbeidzas tikai tad, kad atslēgšanās izdarīta atbilstoši normatīvo aktu prasībām, bet līdz tam īpašniekam ir jāmaksā par komunālajiem pakalpojumiem atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantam.

Tiesa atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 5.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-514 pausto tēzi, ka *atbildētāja patvarīgā atslēgšanās no kopējās apkures sistēmas nevar būt pamats viņa atbrīvošanai no samaksas par piegādāto siltumenerģiju, jo likums nedod tiesības vienpusēji atkāpties no saistību izpildes.*

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasībā norādītie rēķini ir pamatoti un likumīgi, ka atbildētājai biedrībai „Kaimiņi 3" ir tiesības pieprasīt no prasītājas samaksu par piegādāto siltumenerģiju izsniegtajos rēķinos Nr.438-1310, 438-1311, 438-1312, 438-1401, 438-1402, 438-1403 norādītajos apmēros (lietas 141.-151.lapa).

2016.gada 1.martā Jēkabpils rajona tiesā saņemta prasītājas /pers. F/ apelācijas sūdzība par Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu, kurā norādīts, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav vērtējusi starp prasītāju un trešo personu 2012.gada 15.janvārī noslēgtā līguma par samazinātā tarifa 10%

apmērā piemērošanu, tiesisko dabu un ietekmi uz prasības pamatojumu.

Norāda, ka starp prasītāju un atbildētāju 2011.gada 1.jūnijā noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr./numurs/, pusēm vienojoties tikai par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu – 7,79 Ls par m^2.

Tādējādi uzskata, ka, atbilstoši Dzīvokļa īpašnieku likuma (tā sūdzībā) 16.panta otrajās daļas 9.punktam, dzīvokļu īpašnieku kopība (atbildētāja) pieņēma lēmumu tikai par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību.

Līdz ar to apelatores ieskatā tiesa nepamatoti secinājusi, ka starp atbildētāju un prasītāju bija nodibinātas tiesiskās attiecības, bet prasītāja vienpusēji pārtrauca šīs attiecības, nemaksājot par komunālajiem pakalpojumiem, tādējādi pārkāpdama likumā un līgumā noteiktās saistības.

Uzskata, ka starp trešo personu un prasītāju bija nodibinātas tiesiskās attiecības, proti, 2012.gada 15.janvāra komunālo pakalpojumu līgums, kas atzīstams arī par līgumu par siltumenerģijas piegādi Enerģētikas likuma 46.[1] panta pirmās daļas izpratnē, jo ietvēra trešās personas saistības nodrošināt prasītāju ar siltumenerģiju (apkuri).

Atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 „Siltumapgādes piegādes un lietošanas noteikumi" 3.punktu, apelatores ieskatā trešajai personai siltumenerģija prasītājai jāpiegādā saskaņā ar pušu starpā 2012.gada 15.janvāra noslēgto līgumu par siltumenerģijas piegādi.

Norāda, ka 2012.gada 15.janvārī starp prasītāju un trešo personu noslēgts līgums par ūdens, kanalizācijas un par siltumapgādes samazinātā tarifa 10% apmērā piemērošanu. Uzsver, ka minētais līgums noslēgts pēc tam, kad starp prasītāju un atbildētāju 2011.gada 1.jūnijā noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr./numurs/.

Uzsver, ka nav celta prasība tiesā par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, līdz ar to uzskata, ka 2012.gada 15.janvārī starp prasītāju un trešo personu noslēgtais līgums ir spēkā un tas ir pildāms.

Uzskata, ka tiesa nav vērtējusi prasītājas un trešās personas 2012.gada 15.janvāra noslēgto līgumu kā pierādījumu. Tāpat tiesa nav vērtējusi kā pierādījumu 2012.gada 20.novembra Aknīstes novada /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolu, kur norādīts, ka Aknīstes novada dome 2010.gada 27.janvārī nolēma noteikt Aknīstes pilsētas daudzdzīvokļu ēkās, kurās ir centrālā apkure, samaksu dzīvokļu īpašniekiem, kuri neizmanto centrālo apkuri, par siltumu, ko rada esošais apkures stāvvads, atkarībā no stāvvada izolācijas 20 - 30% no apkures maksas konkrētajai dzīvokļa telpai.

Kaut tiesas sēdē konstatēts, ka strīds par minētajiem pierādījumiem nepastāv, apelatores ieskatā tiesa tos spriedumā nav vērtējusi.

Atzīmē, ka prasītāja nav cēlusi prasību tiesā par dzīvokļa apkures statusa noteikšanu, proti, tas nav prasības priekšmets.

Uzsver, ka atbildētāja nav cēlusi prasību (pretprasību) par prasītājas dzīvokļa apkures statusa atzīšanu par nelikumīgu. Līdz ar to apelatores ieskatā tiesa nepamatoti vērtējusi prasītājas dzīvokļa apkures statusu, neesot tādam prasības priekšmetam vai prasījumam.

Apelatore atsaukusies uz Zemgales apgabaltiesas 2014.gada 4.novembra spriedumā civillietā Nr.C16067813 atzīto, ka *„nepieciešamība izvērtēt prasītāju tiesības ierīkot alternatīvo apkuri nav šīs lietas izskatīšanas priekšmets, turklāt trešā persona, noslēdzot Komunālo pakalpojuma līgumus ar prasītājiem pati bija atzinusi un piekritusi, ka prasītājiem kā alternatīvās apkures lietotājiem ir nosakāma maksa par apkuri samazinātā apmērā."*.

Līdz ar to secina, ka tiesa nepamatoti atzinusi par pierādītu faktu, ka prasītāja ir patvarīgi atvienojusi centrālo apkuri un ka prasītāja kā kopīpašnieks nemaz nevarēja patvarīgi atslēgties no siltumapgādes sistēmas, tādējādi neietekmējot pārējo kopīpašnieku intereses, jo tiesai nebija pamata vispār izvērtēt prasītājas tiesības ierīkot alternatīvo apkuri, neesot tādai prasībai (pretprasībai), proti, tas nav šīs lietas izskatīšanas priekšmets.

Norāda, ka to, ka trešā persona ir atzinusi un piekritusi, ka prasītājai kā alternatīvās apkures lietotājai nosakāma maksa par apkuri samazinātā apmērā, netieši tiesas sēdē apliecinājusi trešās personas pārstāve, atbildot, ka prasītāja ilglaicīgi ar trešo personu norēķinājās par siltumenerģiju samazinātā apmērā.

Ievērojot tiesiskās vienlīdzības principu un tiesības uz taisnīgu tiesu, apelatores ieskatā tiesai jāpieliek pūles, lai līdzīgi gadījumi tiktu izlemti līdzīgi, jo procesa dalībniekiem ir tiesības sagaidīt un paļauties, ka tie tiesā saņems vienādu taisnību visos līdzīgos gadījumos.

Apelatore atsaukusies uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2015.gada 6.novembra spriedumā lietā Nr.SKA-482/2015 atzīto, ka *gadījumā, ja tiesa, kas izskata agrāk izspriestai lietai līdzīgu lietu, nonāk pie citiem secinājumiem, tiesiskās vienlīdzības princips prasa, lai tiesa katrā ziņā tiesas spriedumā ietvertu apsvērumus, kādēļ rezultāts šajā lietā ir atšķirīgs. Pat, ja vienīgais iemesls ir tas, ka tiesa nevar pievienoties cita tiesas sastāva vērtējumam, tiesai ar attiecīgu argumentāciju tas ir jāatspoguļo spriedumā. Procesa dalībniekiem ir jātop redzamam, ka tiesas spriedums, kaut arī atšķirīgs, nav patvaļīgs, un ka tiesa spēj pamatot savu atšķirīgo viedokli.*

Uzskata, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta konkrētā judikatūra būtu piemērojama arī civillietās, jo, atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Secina, ka tiesiskās vienlīdzības princips un tiesības uz taisnīgu tiesu ir vispārējie tiesību principi, kas ir uzskatāmi par tiesību normām un piemērojami visās tiesību nozarēs.

Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgusi tiesu izskatīt lietu pēc būtības un apmierināt prasību pilnā apmērā (lietas 155.-157.lapa).

2016.gada 11.aprīlī tiesā saņemti trešās personas SIA „Aknīstes Pakalpojumi" paskaidrojumi par iesniegto apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka spriedumu uzskata par pamatotu, bet prasītājas apelācijas sūdzību par nepamatotu un noraidāmu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Nepiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzējas paustajam viedoklim, ka ar 2011.gada 1.jūnijā noslēgto dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu Nr./numurs/ starp prasītāju un atbildētāju puses vienojušās tikai par dzīvojamās mājas /adrese/ uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu.

Uzsver, ka saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmo daļu dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības un citas pārvaldīšanas darbības. Savukārt, atbilstoši minētā likuma 6.panta otrajās daļas pirmā punkta „b" apakšpunktam, siltumenerģijas pakalpojuma nodrošināšana dzīvojamā mājā ir pārvaldnieka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.[2] pantu līgumu par siltumenerģijas pakalpojumu nodrošināšanu dzīvojamai mājai slēdz dzīvojamās mājas pārvaldnieks.

Atzīmē, ka saskaņā ar dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 1.1.punktu atbildētāja ir apņēmusies uzturēt un apsaimniekot prasītājas kopīpašumā esošo dzīvojamo māju. Savukārt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 6.2.3.apakšpunktā ir noteikts, ka atbildētājai ir tiesības slēgt līgumus un vienošanās, lai nodrošinātu efektīvu, optimālu un saimniecisku dzīvojamo māju uzturēšanu un apsaimniekošanu.

Ņemot vērā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, paskaidrojumu iesniedzējas ieskatā pārvaldnieks, slēdzot dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu ar dzīvokļa īpašniekiem, vienlaicīgi uzņemas saistības nodrošināt siltumenerģijas pakalpojumu dzīvojamai mājai, slēdzot līgumu ar pakalpojuma sniedzēju par minētā pakalpojuma nodrošināšanu.

Tādējādi uzskata, ka siltumenerģijas pakalpojuma nodrošināšanai 2013.gada 1.oktobrī starp SIA „Aknīstes Pakalpojumi" un atbildētāju tika noslēgts līgums Nr.2 par siltumenerģijas piegādi un lietošanu atbildētājas pārvaldīšanā (apsaimniekošanā) esošajai dzīvojamai mājai /adrese/.

Norāda, ka līdz ar līguma par siltumenerģijas piegādi un lietošanu noslēgšanu, spēku zaudējuši iepriekš noslēgtie komunālo pakalpojumi līgumi ar dzīvojamās mājas īpašniekiem, tai skaitā, ar prasītāju 2012.gada 15.janvārī noslēgtais komunālo pakalpojumu līgums, un tiesiskajās attiecībās, kas attiecas uz siltumenerģijas piegādi un lietošanu, ir piemērojami līguma par siltumenerģijas piegādi un lietošanu noteikumi.

Uzskata, ka prasītājai ir nepareiza izpratne par komunālo pakalpojuma līguma tiesisko dabu. Nepiekrīt prasītājas norādītajam, ka komunālo pakalpojumu līgums atzīstams par līguma par siltumenerģijas piegādi Enerģētikas likuma 46.[1] panta izpratnē, līdz ar to SIA „Aknīstes Pakalpojumi", atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 21.augusta noteikumu „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" Nr.876 3.punktam, jāpiegādā prasītājai siltumenerģiju saskaņā ar komunālo pakalpojumu līgumu.

Uzsver, ka saskaņā ar Enerģētikas likuma 46.[1] pantu siltumenerģiju lietotājam piegādā saskaņā ar piegādātāja un lietotāja līgumu par siltumenerģijas piegādi līdz piederības robežai ēku un būvju apsildei, ventilācijas (vēdināšanas) nodrošināšanai un karstā ūdens sagatavošanai.

No minētā secina, ka siltumenerģijas piegādes līguma priekšmets ir siltumenerģijas piegāde visai dzīvojamai mājai kopumā, nevis atsevišķam dzīvokļa īpašumam tajā, un, atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma prasībām, siltumenerģijas piegādes līgumu dzīvojamās mājas īpašnieku vārdā slēdz dzīvojamās mājas pārvaldnieks vai dzīvokļu īpašnieku kopums, nevis atsevišķa dzīvokļa īpašnieks.

Tādējādi paskaidrojumu iesniedzējas ieskatā atbildētājas noslēgtais līgums ir saistošs visiem dzīvojamās mājas īpašniekiem un nav pieļaujama tādu noteikumu iekļaušana apsaimniekošanas vai pakalpojuma sniegšanas līgumos, kas atsevišķiem dzīvokļu īpašniekiem paredzētu atšķirīgus noteikumus.

Tāpat norāda, ka nevar piekrist prasītājas argumentam, ka tiesa nepamatoti vērtējusi prasītājas dzīvokļa apkures statusu, neesot tādam prasības priekšmetam vai prasījumam.

Lai arī prasības priekšmets nav dzīvokļa apkures statusa noteikšana, taču paskaidrojumu iesniedzējas ieskatā tā kā lietā ir strīds par prasītājai izrakstītajiem siltumenerģijas pakalpojuma rēķiniem, proti, nosakot prasītājai maksājamo daļu par siltumenerģijas pakalpojumu, tad, lai uz prasītāju attiecinātu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2012.gada 20.novembra kopsapulces lēmumu par apkures maksas aprēķinu kā autonomās apkures lietotājam, lietā būtiski bija noskaidrot, vai prasītājas dzīvokļa īpašumā ir centralizētā siltumapgādes sistēma, vai atbilstoši normatīvajiem aktiem prasītāja ir atslēgusies no centralizētās apkures sistēmas un ierīkojusi autonomo apkures sistēmu.

Tā kā prasītāja netika tiesai iesniegusi pierādījumus, ka atslēgšanās no centralizētās apkures sistēmas un autonomā apkures sistēmas ierīkošana notikusi atbilstoši normatīvajiem aktiem, kā arī to, vai dzīvokļa īpašumā vispār ir ierīkota autonomā apkure, uzskata, ka tiesa pamatoti atzinusi, ka prasītāja netika tiesai iesniegusi pierādījumus, ka savam dzīvoklim apkures sistēmu ir atslēgusi likumā noteiktajā kārtībā.

Tādējādi paskaidrojumu iesniedzēja uzskata, ka nav pamata prasītājas atbrīvošanai no siltumenerģijas pakalpojuma maksas samaksas pilnā apmērā un atzīt, ka prasītājai ir tiesības prasīt siltumenerģijas pakalpojuma maksas noteikšanu samazinātā apmērā kā autonomās apkures lietotājam, kas saistīts ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Paskaidrojumu iesniedzēja lūdz tiesu prasītājas apelācijas sūdzību par Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu noraidīt pilnībā (lietas 165.-167.lapa).

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas prasītājas /pers. F/ pilnvarotais pārstāvis advokāts Pēteris Kušners apelācijas sūdzību un prasību uzturēja pilnā apmērā, sniedza apelācijas sūdzībai un prasībai analogus paskaidrojumus.

Papildus paskaidroja, ka rēķinus prasītājai izraksta SIA „Aknīstes Pakalpojumi", no kuras prasītāja saņēmusi brīdinājumu par parādu. Prasītāja ir apmaksājusi rēķinus SIA „Aknīstes Pakalpojumi", bet no 2014.gada janvāra rēķini tiek maksāti biedrībai „Kaimiņi 3". Biedrība „Kaimiņi 3" norāda informāciju SIA „Aknīstes Pakalpojumi" kādi rēķini jāmaksā, SIA „Aknīstes Pakalpojumi" pēc šīs saņemtās informācijas izraksta rēķinus. Prasītāja vērsusies tiesā sakarā ar to, ka viņas dzīvoklī netiek izmantota siltumenerģija, ir tikai stāvvads, dzīvojamā mājā tādi ir pieci dzīvokļi un prasītājas dzīvoklis tiek apkurināts ar elektriskajiem sildītājiem.

Tiesas sēdē atbildētājas biedrības „Kaimiņi 3" pārstāve advokāte Anna Nore apelācijas sūdzību un prasību neatzina, paskaidroja, ka apsaimniekošanas līgums nosaka, ka patvaļīga atslēgšanās no apkures nevar notikt, biedrība „Kaimiņi 3" nav devusi piekrišanu prasītājas dzīvokļa atslēgšanai no apkures.

Norādīja, ka 2013.gada 1.oktobra līgums par siltumenerģijas piegādi līdz mājai noslēgts visu dzīvokļu īpašnieku interesēs un ir prasītājai saistošs, par alternatīvās apkures ierīkošanu jāiesniedz projekts un atļauja, tikai tad var saņemt tarifa samazinājumu. 2012.gada 15.janvāra līgums, kuru prasītāja uzskata par spēkā esošu, noslēgts par samazinātā apkures tarifa piemērošanu. Saistībā ar tarifa piemērošanu prasība nepamatoti celta pret biedrību, jo tā nav līgumslēdzēja puse, līgums slēgts ar SIA „Aknīstes pakalpojumi".

Norādīja arī, ka saskaņā ar 2012.gada 20.novembra lēmumu samaksas noteikumi par 10-30% attiecināmi uz tiem dzīvokļiem, kas ir ierīkojuši alternatīvo apkuri.

Tiesas sēdē trešās personas SIA „Aknīstes Pakalpojumi" pilnvarotā pārstāve /pers. H/ apelācijas sūdzību un prasību neatzina, sniedza paskaidrojumiem par apelācijas sūdzību analogus paskaidrojumus.

Papildus paskaidroja, ka 2013.gada 1.oktobra vienošanās Nr.1 6.1.punkts bija par to, ka noteiktu laika posmu SIA „Aknīstes Pakalpojumi" uzņēmās veikt biedrības „Kaimiņi 3" pienākumus izrakstīt rēķinus. Prasītājai 2016.gada aprīlī nosūtīts brīdinājums un parāda apmērs prasītājai aprēķināts uz 2014.gada 1.maiju, beidzoties apkures sezonai, 511,79 EUR apmērā, kas norādīts brīdinājumā.

Norāda, ka 2012.gada 15.janvāra komunālo pakalpojumu līgums nav spēkā, jo siltumenerģiju piegādā kopumā visai mājai. 2013.gadā noslēgts atsevišķi līgums par siltumenerģijas pakalpojumiem, ūdens un kanalizācijas pakalpojumiem.

Tiesa, noklausījusies apelācijas sūdzības iesniedzējas prasītājas /pers. F/ pilnvarotā pārstāvja advokāta Pētera Kušnera, atbildētājas biedrības „Kaimiņi 3" pārstāves advokātes Annas Nores un trešās personas SIA „Aknīstes Pakalpojumi" pilnvarotās pārstāves /pers. H/ paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība ir noraidāma, bet uz citiem pamatiem, ne kā to atzinusi pirmās instances tiesa.

Prasītāja/pers. O//pers. P/ rajona tiesas 2016.gada 2.februāra spriedumu pārsūdzējusi pilnā apjomā.

No 2011.gada 1.jūnija dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr./numurs/, kas noslēgts starp biedrību „Kaimiņi 3" un /pers. F/, 5.1.5.punkta redzams, ka dzīvokļa īpašnieks apņemas nebojāt dzīvoklī esošās komunikāciju daļas un citu ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītu elementu daļas. Līguma 5.1.8.punktā noteikts, ka bez mājas pārvaldnieka piekrišanas nepārplānot vai nepārbūvēt dzīvokļa vai komunikāciju daļas, kas funkcionāli nedalāmi saistītas ar visas mājas ekspluatāciju (lietas 10.-14.lapa).

No 2013.gada 1.oktobra līguma Nr.2 par siltumenerģijas piegādi un lietošanu, kas noslēgts starp SIA „Aknīstes Pakalpojumi" kā piegādātāju un biedrību „Kaimiņi 3" kā lietotāju, redzams, ka piegādātāja apņēmusies nodrošināt siltumenerģijas piegādi lietotājas pārvaldīšanā esošajai daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /adrese/ (lietas 33.-37.lapa).

N o 2013.gada 1.oktobra vienošanās Nr.1 par siltumenerģijas pakalpojumu maksājumu dokumentu sagatavošanas, izrakstīšanas un norēķinu kārtību, kas noslēgta starp biedrību „Kaimiņi 3" kā lietotāju un SIA „Aknīstes Pakalpojumi" kā piegādātāju, SIA „Aknīstes Pakalpojumi" dotas tiesības izrakstīt par piegādāto siltumenerģiju rēķinus. Līguma 2.4.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks norēķinās ar piegādātāju saskaņā ar izrakstīto rēķinu un norēķinu veic līdz nākamā mēneša 30.datumam (lietas 30.-32.lapa).

Prasītāja iesniegusi sekojošus SIA „Aknīstes Pakalpojumi" izrakstītus rēķinus: Nr.438-1310 par 2013.gada oktobri par summu 67,56 EUR; Nr.438-1311 par 2013.gada novembri par summu 155,15 EUR; Nr.438-1312 par 2013.gada decembri par summu 246,14 EUR; Nr.438-1401 par 2014.gada janvāri par summu 372,93 EUR; Nr.438-1402 par 2014.gada februāri par summu 434,01 EUR un Nr.438-1403 par 2014.gada martu par summu 489,13 EUR. Vienlaikus prasītāja iesniegusi SIA „Aknīstes Pakalpojumi" kases aparāta čeku kopijas, no kurām redzams, ka norēķinus viņa veikusi sākotnēji 10%, vēlāk 30% apmērā no kārtējā mēneša aprēķinātā tarifa (lietas 19.-22., 43.lapa).

Prasītāja lūgusi atzīt iepriekš minētos SIA „Aknīstes Pakalpojumi" sastādītos rēķinus par kļūdainiem un spēkā neesošiem, līdz ar to dzēšot šo rēķinu rezultātā radušos parādus.

Vienlaikus prasītāja iesniegusi 2016.gada 7.aprīlī izrakstītu SIA „Aknīstes Pakalpojumi" brīdinājumu viņai par to, ka viņas parāds par komunālajiem pakalpojumiem ir 471,44 EUR. Brīdinājumā ietverts paziņojums par prasības celšanu tiesā par parāda piespiedu piedziņu, ja parāda summa netiks samaksāta līdz noteiktam datumam (lietas 171.lapa).

Iesniedzot pierādījumu - 2016.gada 7.aprīļa brīdinājumu, prasītāja iesniegumā tiesai norādījusi, ka brīdinājums pierāda, ka atbildētāja nav norēķinājusies ar trešo personu, ka atbildētāja no prasītājas saņemto naudu par siltumapgādi nav tālāk novirzījusi trešās personas atbildētājai izrakstīto rēķinu apmaksai (lietas170.lapa).

Lietas izskatīšanas gaitā netika apstrīdēts fakts, ka minētos rēķinus prasītājai izrakstījusi SIA „Aknīstes Pakalpojumi", kas atbilstoši prasītājas iesniegtajam prasības pieteikumam ir trešā persona lietā. Tāpat netika apstrīdēts fakts, ka norēķinus prasītāja minētajā laika periodā veikusi ar trešo personu - SIA „Aknīstes Pakalpojumi", kas prasītājai arī nosūtījusi brīdinājumu par prasības celšanu tiesā par parāda piedziņu.

Atbilstoši lietā iesniegtiem dokumentiem, tikai 2014./2015.gada apkures sezonā rēķinus prasītājai sākusi izrakstīt atbildētāja lietā – biedrība „Kaimiņi 3". Minētais secināms no 2014.gada 8.novembra rēķina Nr.187-/numurs/ par summu 70,02 EUR; 2014.gada 8.decembra rēķina Nr.207-/numurs/ par summu 109,66 EUR; 2015.gada 9.februāra rēķina Nr.17-/numurs/ par summu 138,78 EUR (lietas 74.-75., 77., 79.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem, prasība ceļama pret personu, kas aizskārusi vai kā citādi ietekmējusi prasītājas tiesības. Gan pirmās instances, gan apelācijas instances tiesā prasītāja prasību par trešās personas lietā SIA „Aknīstes pakalpojumi" izrakstīto rēķinu atzīšanu par kļūdainiem un šo rēķinu rezultātā radušos parādu dzēšanu uzturēja pret atbildētāju - biedrību „Kaimiņi 3" kā īsto atbildētāju lietā.

Pie lietā konstatētiem apstākļiem apelācijas instances tiesa atzīst, ka biedrība „Kaimiņi 3" nevar atbildēt par darbībām, kuras veikusi SIA „Aknīstes Pakalpojumi", līdz ar to prasība pret biedrību „Kaimiņi 3" kā nepamatota ir noraidāma, jo minētā atbildētāja strīdus periodā nekādi nav aizskārusi vai kā citādi ietekmējusi prasītājas tiesības.

Atsaucoties uz apelācijas sūdzībā norādīto judikatūru līdzīgā lietā – Zemgales apgabaltiesas spriedumu civillietā Nr.C16067813, kur prasītāju prasība tika daļēji apmierināta, apelācijas instances tiesa norāda, ka minētajā lietā prasība bija celta pret SIA „Aknīstes Pakalpojumi" par līgumsaistību izpildi un 2012.gada 20.novembra kopsapulces lēmuma atzīšanu par prettiesisku un spēkā neesošu. Līdz ar to kā judikatūra uz izskatāmo lietu minētais spriedums nav attiecināms.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā, novērtējot prasītājas pārstāvja, atbildētājas pārstāvja un trešās personas pārstāvja paskaidrojumus, kā tas redzams no sprieduma rezolutīvās daļas, noraidījusi /pers. F/ prasību pret biedrību „Kaimiņi 3" un SIA „Aknīstes Pakalpojumi", lai gan prasība pret SIA „Aknīstes Pakalpojumi" nemaz nebija celta. Arī sprieduma ievaddaļā tiesa norādījusi, ka skata /pers. F/ prasību pret biedrību „Kaimiņi 3" un SIA „Aknīstes Pakalpojumi" par siltumenerģijas pakalpojuma aprēķinu.

Savukārt no tiesas sēdes protokola 2016.gada 21.janvārī, kad lieta skatīta pēc būtības un 2016.gada 2.februāra tiesas sēdes protokola, kad tika pasludināts tiesas spriedums, redzams, ka tiesa skatījusi /pers. F/ prasību pret biedrību „Kaimiņi 3".

Atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktam, prasības pamatu vai priekšmetu var grozīt tikai rakstveidā un iekams nav uzsākta lietas izskatīšana pēc būtības.

Rakstveidā iesniegta prasības pieteikuma grozījuma lietā nav.

Tādējādi tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 192.panta prasības un nav ievērojusi prasījuma robežas.

Tiesa arī nepamatoti secinājusi, ka biedrībai „Kaimiņi 3" ir tiesības pieprasīt no prasītājas samaksu par piegādāto siltumenerģiju izsniegtajos rēķinos Nr.438-1310; 438-1311; 438-1312; 438-1401; 438-1402; 438-1403 norādītajos apmēros, jo kā tas redzams no apelācijas instances tiesā iesniegtā brīdinājuma prasītājai, tad samaksu pēc minētajiem rēķiniem pieprasa rēķinu izrakstītāja – trešā persona lietā SIA „Aknīstes Pakalpojumi".

Pirmās instances tiesa, noraidot prasību, spriedumu nav pamatojusi ar apstākļiem, kas nodibināti pārbaudot iesniegtos pierādījumus, kā rezultātā, lai arī prasība ir noraidīta, prasības noraidīšanas pamati nav pareizi.

Par advokātes Annas Nores pārstāvību civillietā Nr.C16065214 atbildētāja 2014.gada 11.decembrī samaksājusi 80 EUR (lietas 92.lapa), 2015.gada 12.aprīlī samaksājusi 80 EUR (lietas 93.lapa) un 2015.gada 9.maijā samaksājusi 100 EUR (lietas 131.lapa), kopā 260 EUR, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu piedzenami no prasītājas par labu atbildētājai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, tā kā prasība tiek noraidīta pilnīgi, no prasītājas par labu valstij piedzenami iepriekš nesamaksātie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu. Kopējo pasta izdevumu apmērs pirmās instances tiesā ir 32,37 EUR un apelācijas instances tiesā 6,04 EUR, kopā 38,41 EUR, kas apstiprinās ar uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 2.lapa), izdruku no Tiesu informācijas sistēmas (lietas 164.lapa) un vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu sarakstu (lietas 173.lapa). Līdz ar to piedzenamā summa sastāda 38,41 EUR (32,37+6,04).

Pamatojoties uz norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 433., 434.pantu, **Zemgales apgabaltiesa**

n o s p r i e d a

/pers. F/ prasību pret biedrību „Kaimiņi 3", ar trešo personu sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Aknīstes Pakalpojumi", par siltumenerģijas pakalpojuma aprēķinu noraidīt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. F/ par labu biedrībai „Kaimiņi 3" tiesāšanās izdevumus 260 EUR (divi simti sešdesmit *euro*).

Piedzīt no /pers. F/ par labu valstij iepriekš nesamaksātos izdevumus par tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu 38,41 EUR (trīsdesmit astoņi *euro* 41 cents).

Noteikt prasītājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā un iemaksājot drošības naudu 284,57 EUR apmērā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 26.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Skudra
Tiesneses S.Maršāne
I.Belicka